

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک
نویسنده: ریکاردو مارتینز
برگردان: م. قربانی
۰۱ فبروری ۲۰۲۵

نسل‌کشی در غزه: نازلترین سطح در دموکراسی و تاریخ بشر! بخش دوم: حملات غیردموکراتیک المان

نسل‌کشی آشکار در غزه پیوسته نارسانی قوه قضائیه بین‌المللی، سازمان‌ها و مهتر از آن، همدستی بخشی از جامعه جهانی در ایجاد چنین جنایاتی را برملا می‌کند.

المان به دلیل همدستی در نسل‌کشی به دیوان بین‌المللی دادگستری کشیده شد

در ماه مارچ ۲۰۲۴، نیکار اگونه شکایتی را علیه المان در دادگاه بین‌المللی دادگستری (ICJ) تنظیم کرد و این کشور را به کمک و مشارکت در نسل‌کشی غزه از طریق ارسال سلاح به اسرائیل با آگاهی کامل از خطرات نسل‌کشی، متهم کرد. دیوان بین‌المللی دادگستری، به طرز تکان دهنده‌ای، در محکومیت المان ناکام ماند.

المان همچنین حمایت سیاسی و دیپلماتیک تزلزل‌ناپذیر و بی قید و شرط خود را از اسرائیل حفظ کرد. وزیر خارجه المان، آنالنا بائربوک، در سفر اولیه خود برای حمایت از اسرائیل پس از ۷ اکتوبر رفتاری شبیه به تشویق نسل‌کشی از خود نشان داد – موضعی که اورسلا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا نیز آنرا تکرار کرد.

تنها ۱۹ درصد از المانی‌ها از کمک نظامی کشورشان به اسرائیل حمایت می‌کنند.

به گزارش میدل ایست آی، حمایت المان از اقدامات اسرائیل نشان دهنده رویکرد ریاکارانه آن نسبت به قوانین بین‌المللی و حقوق بشر است. تحلیل از این فراتر می‌رود: «هیچ‌کس نمی‌تواند به طور معقول به افسانه مسؤلیت اخلاقی المان باور داشته باشد، زیرا این کشور از نسل‌کشی فلسطینیان، علاوه بر بمباران لبنان، یمن و سوریه، با تأمین مالی، تسلیحاتی و دیپلماتیک دفاع می‌کند، در حالی‌که مسئولین را در قبال پاسخگویی به نسل‌کشی محفوظ نگه می‌دارد.»

اعتراضات علیه اسرائیل در المان «یهودی‌ستیزی» تلقی می‌شود

با تصویب قطع‌نامه بوندستاگ (مجلس المان)، در نومبر سال گذشته تحت شعار «دیگر هرگز، همین حالا است: حفاظت، حمایت و تقویت زندگی یهودیان در المان»، کشور به دولت طرفدار فاشیسم تبدیل شده است – بدون هیچ‌گونه محکومیتی از سوی اتحادیه اروپایی. سیاست‌گذارانی که این قطع‌نامه را تهیه کردند، از نظرات گروه‌های حقوق بشری خودداری کردند و در عوض تنها به تعریف بحث‌برانگیز اتحاد بین‌المللی یادبود هولوکاست از یهودی‌ستیزی، تکیه کردند.

حتی پیش از این قطع‌نامه، که اکنون با تصویب آن تقویت هم شده است، المان شاهد فرسایش تدریجی دموکراسی بر مبنای ایدئولوژی «عذاب وجدان» خود بوده است. سانسورها شامل رویدادهای فرهنگی گوناگونی است که بخشی یا تماماً از جیب عموم مردم تأمین می‌شود، یا لغو رویدادهایی با حضور منتقدان دولت اسرائیل، و حتی کنفرانس‌هایی که در مورد مسأله فلسطین برگزار می‌شود.

همزمان، افزایش شدیدی در لک‌دار کردن منتقدان به اتهامات یهودی‌ستیزی وجود داشته است. اشتباه نکنید – سانسور در المان زنده است و ادامه دارد. به تظاهرات انتقادی از اسرائیل در غزه به طور غیرعادلانه و غیردموکراتیکی برچسب یهودی‌ستیزی زده می‌شود.

علاوه بر این، همان‌طور که در نامه وزیر آموزش و پرورش برلین و عضو سنا، کاتارینا گونتر-وونش (Katharina Günther-Wünsch)، به مدیران مدارس ارسال شده است، می‌توان کودکان را به دلیل پوشیدن «نمادهای حمایت از فلسطین مانند چفیه» از رفتن به مدارس محروم کرد.

افزون بر این، بر اساس قطع‌نامه مزبور پناهجویان باید تعهد دهند که وجود کشور اسرائیل را تأیید کنند و در کارزارهایی مانند بایکوت اسرائیل شرکت نکنند و از آنان حمایت نمایند.

در ماه گذشته، سیاست‌مداران المانی خواستار تغییراتی در قانون، از جمله قوانین مربوط به حق تظاهرات و آزادی بیان شدند. ایده لغو حق شهروندی، اقامت، مزایای رفاهی یا حمایت مالی برای هر کسی که متهم به اظهارات ضد یهودی است و همچنین طرحی برای اجازه اعتراض منحصراً برای «المانی‌های ذاتی» مطرح شده است.

پیش از این قطع‌نامه، ما شاهد اقدامات غیردموکراتیک و حتی فاشیستی در المان بودیم. از جمله دستگیری شهروندان به دلایل بی‌اهمیتی مانند در دست داشتن پلاکاردی با مضمون «من در نسل‌کشی شریک نیستم» و دستگیری کودکان به دلیل در دست داشتن پرچم فلسطین. یانیس ورافاکیس، وزیر سابق دارائی یونان، از ایراد سخنرانی در یک کنفرانس یهودی-فلسطینی و نیز برای همیشه از سخنرانی عمومی برای مردم المان به صورت برخط منع شد. جلسه ای که از سوی گروه مترقی دنیم ۲۵ (DiEM25)، در کنار گروه‌های صدای یهودی برای صلح، در ۱۲ اپریل ۲۰۲۴ برگزار می‌شد، از سوی وزارت کشور مختل و برچیده شد و به عنوان یک رویداد «اسلام‌گرا» نامگذاری شد.

به علاوه، دکتر غسان ابوسته، جراح مشهور بریتانیایی-فلسطینی، که در جریان نسل‌کشی در بیمارستان‌های غزه داوطلبانه کار می‌کرد، از ورود به المان منع شد. دکتر ابوسته قرار بود گزارش دست اولی از جنایات رخ داده در غزه ارائه دهد. وی به دلیل ممنوعیت سراسری شینگن المان، از ورود به فرانسه برای سخنرانی در جلسه سنای فرانسه، علی‌رغم دعوت خود سنا، منع شد.

این اقدامات پرسش‌های اساسی و غیرقابل انکاری را در مورد نقصان دموکراسی و نژادپرستی نهادی در ساختارهای دولتی المان ایجاد می‌کند.

تهدیدی برای آزادی آکادمیک و اعتبار المان؟

اعتراضات انتقادی علیه اقدامات اسرائیل در غزه به نایب رئیس برچسب یهودی‌ستیزی خورده است. وزارت آموزش و پرورش المان به دنبال بازنگری این موضوع بود که آیا می‌توان بودجه دانشگاهی را برای کسانی که منتقد پاکسازی اردوگاه طرفدار فلسطین در دانشگاه آزاد برلین هستند، قطع کرد؟ این شدت عمل و زهر چشم‌گیری منجر به بازداشت موقت بیش از ۷۰ نفر از طرف پولیس و شروع تشکیل ۸۰ پرونده جنائی و ۷۹ پرونده جنحه شد.

از قضا، وزیر آموزش و پرورش از حزب دمکرات آزاد، بتینا اشتارک-واتزینگر (Bettina Stark-Watzinger)، هنگام سخنرانی آغاز سال تحصیلی مدارس المان در سال ۲۰۲۴، اعلام کرده بود که آزادی پایه و اساس «شیوه زندگی ما، دمکراسی ما، حاکمیت قانون اساسی ما و رفاه ما در کشورمان است.»

در مخالفت آشکار با این جریان، بیش از ۲۹۰۰ نفر از جامعه دانشگاهی، وزیر آموزش و پرورش، اشتارک-واتزینگر را به خاطر به خطر انداختن آزادی بیان متهم کرده و در نامه‌ای سرگشاده خواستار استعفای وی شدند. در این نامه که از سوی هزاران نفر از دانشگاهیان المانی و بین‌المللی امضاء شده است و وزیر آموزش و پرورش را به ایجاد رعب و وحشت متهم کرده است، آمده است: «بازنگری سرکوبگرانه دانشگاهیان که به طور علنی نظرات انتقادی نسبت به تصمیمات دولتی را بیان می‌کنند، ویژگی رژیم‌های استبدادی است که به شکلی سازماندهی شده بحث آزاد، از جمله در دانشگاه‌ها را سرکوب می‌کنند.»

چرا المان چنین رفتاری دارد؟

المان بر پایه ایدئولوژی «عذاب وجدان» خود، حمایت از موجودیت اسرائیل را مهم‌ترین هدف خود می‌داند، گویی تمام حس تناسب و عقلانیت خود را از دست داده است – تا جایی که حتی کودکی که در مدرسه چفیه می‌پوشد، تهدیدی وجودی برای اسرائیل، و به تبع آن تهدیدی برای امنیت المان، تلقی می‌کند.

از بسیاری جهات، المان اکنون خصلت‌های یک دولت شبه‌فاشیستی را دارد. چند نمونه مزبور از میان هزاران نمونه، این ادعا را تأیید می‌کند. بدتر از همه، دولت المان از اجرای درخواست دیوان بین‌المللی کیفری برای دستگیری بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر و یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل، سر باز می‌زند.

بر اساس آخرین نظرسنجی بنیاد کورپر (Körber) که از شهروندان المانی در مورد سیاست خارجی پرسش می‌کند، تنها ۱۹ درصد از المانی‌ها از کمک‌های نظامی کشورشان به اسرائیل حمایت می‌کنند. این نشانگر شکاف آشکار میان سردمداران سیاسی/رسانه‌ای المان و افرادی است که قرار است نماینده آن‌ها باشند.

شهروندان المانی حق دارند بدانند که چرا آزادی‌های آن‌ها محدود شده و با این کار منافع چه کسانی تأمین می‌شود. چرا منافع اسرائیل بر منافع شهروندان المانی و اعتبار بین‌المللی المان ارجحیت دارد؟ چرا مردم فلسطین باید بهای اشتباهات گذشته المان را بپردازند؟

در پایان، شگفت‌انگیزترین جنبه این جنایات علیه آزادی‌های المان و مردم فلسطین، سکوت کرکننده اتحادیه اروپایی و دادگاه حقوق بشر اروپا است. ستندردهای دوگانه در نهادهای اروپایی آشکار و ریاکارانه است.

۲۲ جنوری ۲۰۲۵

منبع:

[012825-The-Gaza-Genocide-Part-2.pdf](https://www.afgazad.com/012825-The-Gaza-Genocide-Part-2.pdf)